

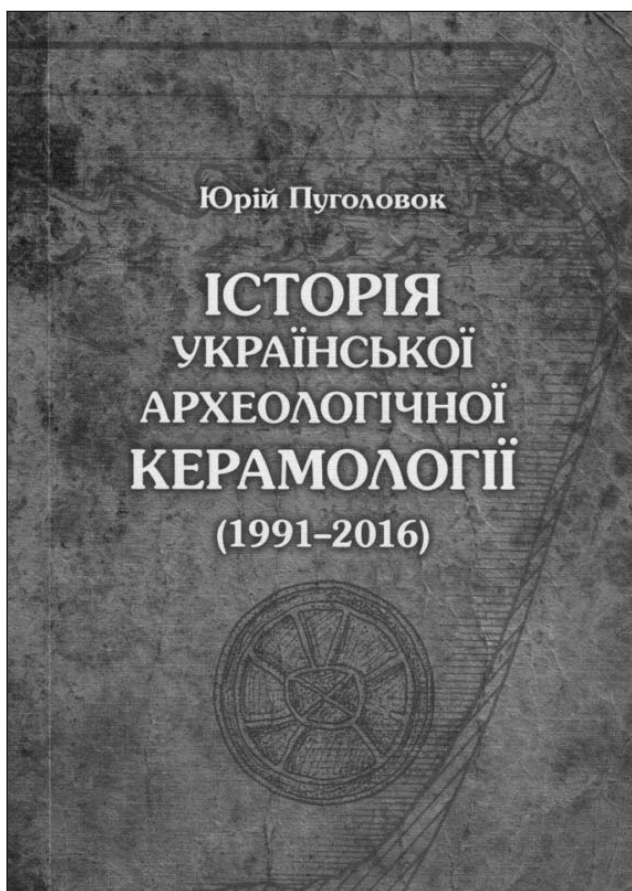
ріод системної кризи в українській науці в другій половині 1930-х років.

У наступному, четвертому, розділі «Давня кераміка у виданнях Інституту археології АН УРСР (від часу заснування установи до початку 1950-х років)» розглянуто давню кераміку у виданнях Інституту археології АН УРСР (1938–1953), тобто від часу його створення до перших післявоєнних років.

У висновках підсумовано результати проведеного дослідження. Автор зауважила, що історія дослідження української кераміки не може обмежуватися означеним періодом, тому ця книга тематично є проміжною ланкою між етапом зародження ідей про наукове вивчення кераміки наприкінці ХІХ – на початку ХХ століття та радянським періодом, на зміну якому прийшов сучасний етап досліджень у Незалежній Україні.

Матеріали, зібрані автором, дозволили поетапно висвітлити еволюцію наукової думки щодо археологічної кераміки як визначального фактору становлення української археологічної керамології. Саме в період створення Академії наук України й до середини 1950-х років було сформовано основні принципи роботи з давньою керамікою й погляди на палеогончарство, що лежать в основі сучасних археологічних і керамологічних студій.

ПУГОЛОВОК ЮРІЙ. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АРХЕОЛОГІЧНОЇ КЕРАМОЛОГІЇ (1991–2016) : МОНОГРАФІЯ. – ОПІШНЕ : УКРАЇНСЬКЕ НАРОДОЗНАВСТВО, 2018. – 272 С. – (УКРАЇНСЬКІ КЕРАМОЛОГІЧНІ СТУДІЇ; ВИП. 17).

Нещодавно під час Національного наукового симпозиуму «Український керамолінгвістичний простір: проблеми наукового дискурсу» (26-28.09.2018) видавництво «Українське Народознавство» презентувало монографію Юрія Пуголова.

Монографію присвячено історії української археологічної керамології від набуття Україною незалежності 1991 року до 2016 року. Цей хронологічний період прикметний оновленням національних академічних установ і створенням нових, орієнтованих на вивчення кераміки й гончарства. На основі комплексного аналізу джерельної бази окреслено провідні загальноєвропейські тенденції розвитку археологічної керамології. Виділено основні етапи структурування й становлення української академічної археологічної керамології. Охарактеризовано практичні й теоретичні засади роботи з археологічною керамікою. Окреслено головні напрямки

розвитку наукової дисципліни на сучасному етапі.

Книга складається з інформації про автора, вступу, трьох розділів (1 – «Археологічна керамологія у Європі: історіографічний нарис»; 2 – «Становлення й розвиток археологічної керамології в Україні (1991–2016)»; 3 – «Практичні й теоретичні засади роботи з археологічною керамікою в Україні»), висновку, списку використаних джерел, анотацій на українській та англійській мовах, інформації про Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному, іменного та географічного покажчиків. Її проілюстровано чорно-білими фото та малюнками.